

Folketingets Forhandlinger. (5.)

10. Okt. 1895: Fremførelse af Lovforslag. 66

disjes Sikkerhed. Det er jo en Polititilov, som her forelægges, og dens væsentligste Djemed er at sætte en Grænse for Publikums Handlefrihed paa Jærnbannerne af Hensyn til Banernes Orden og Sikkerhed. Saa-danne Bestemmelser have vi allerede nu. Vi have dem i Frd. af 5te Maj 1847 om Straf for Bestadigelse af Jærnbaner o. s. v., vi have dem ligeledes i særskilte Reglementer, og det er jo ganske nødvendigt at have saadanne Bestemmelser. For øvrigt er dette Lovforslag i det væsentlige en Kodifikation af de nuværende Regler, som naturligvis ere meget udbuede efter Nutidens Behov. Dermed anbefaler jeg Lovforslaget til Tinget.

Det tredje Lovforslag er et Forslag til Lov om Tilvejebringelse af en Sporforbindelse fra Kjøbenhavns Nordre Toldbodplads til den nuværende Havnebane. Det er for saa vidt en gammel Bekendt; den kom ind her i Tinget i Fjor efter at være behandlet i Landstinget. Ja, jeg husker ikke, om den kom til Behandling her; jeg tror det knap; i alt Fald blev Behandlingen ikke ret vidt fremmet. Lovforslaget fremsættes som i Fjor, dog med Udlabelse af Paragraffen om Tilflugt fra Kjøbenhavns Kommune, hvilket Krav Regeringen efter den Stilling, som er bleven indtagen af Kommunen lige over for Sagen ved Overenskomsten af 4de Marts 1893, ikke har troet at have Anledning til at optage.

Endelig har jeg at fremsætte Forslag til Lov om Vandbygningsvæsenets Ordning og Forslag til Lov om Bestyrelsen af Statens under civile Ministerier hørende Bygningsvæsen. Begge disse Lovforslag have foreligget her i Tinget i Fjor, og de fremsættes i samme Affattelse, hvori de forelaa sidste Gang.

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Folketingsmanden for Solbælt Amts 4de Valgkreds (Krabbe) forelægger: a. Forslag til Grundlovsbestemmelse vedrørende Bevillingslove og indeholdende nogle i Forbindelse dermed staaende Bestemmelser om Folketingets Medlemstal og om Rigsretten. b. Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

Forslagsstilleren (Krabbe): Der er ret hyppig blevet fremsat den Betragtning, at et Arbejde paa at forbedre vor Grundlov ikke vil kunne gaa jævnsides med et Arbejde paa at forbedre vor øvrige Lovgivning. Jeg, som tillader mig at forelægge de Lovforslag, som den højtærede Formand har anmeldt, har, som De ville forstaa, ikke delt denne Betragtning, og jeg indser egentlig heller ikke, hvorpaa den skulde grundes. Hver Tids Lovgivningsarbejde er jo af en saadan ensartet Bestaenhed, at man skulde kunne stille den Fordring, at den skulde have et ensartet Sæt af Medlemmer til sin Behandling, eller at den kunde behandles paa den bestemte Tid. Tværtimod, de Opgaver, der stilles for Lovgivningen, ere jo en broget Stare, som gribe ind paa alle Livets Forhold og alle Statens Forhold, og som til enhver Tid skulle saa vidt muligt afsluttes, for saa vidt de da i sig selv have Berettigelse dertil. Jeg tror nu ogsaa, at et Arbejde paa at forbedre vor Grundlov staar saa grumme lidt i nogen Disharmoni med Arbejdet paa at reformere vor øvrige Lovgivning, at det tværtimod kan siges, at de staa i den inderligte Harmoni med hinanden, netop i den Harmoni, hvori man kan sige, at Arbejdet for at skaffe sig Brødet staar med Arbejdet for at skaffe sig Fred til at spise Brødet. Jeg har ikke haft nogen Frygt for denne ofte udtalte Betænklichkeit, heller ikke for den Side af den, som fremtræder, naar man jævnlig har sagt, at begynde vi først paa et Grundlovsarbejde, saa vil det optage Sindene i den Grad, at det ikke vil lade tilbage tilstrækkelig Tanke og tilstrækkelig Ro for de øvrige Lovgivningsarbejder. Jeg ser egentlig heller ikke, hvad der skulde kunne begrunde det. Ser jeg hen til Erfaringen, forekommer det mig, at den tværtimod taler derimod. Gaa vi tilbage til en af de Perioder, som ere fyldte mest med uafslattede Forsatningslampe, Perioden fra 1854—55, have vi der ret betydelige Reformarbejder i den øvrige Lovgivning. Vi have samtidig med hele Forsatningslampen Tilvejebringelsen af Tændeloven af 10de Maj 1854, der for den Tid er en meget betydelig Reform, vi have saadanne Love som Loven af 21de Juni 1854 om Afhændelse af Bøndergods, hørende til Ven, Stamhus og offentlige Stiftelser, vi have saadanne Re-